

2. O ile odpowiedź na pytanie pierwsze jest taka, że przedmiotowy zakaz wjazdu wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 2008/115/WE:
- Czy uchylenie przez władze decyzji nakazującej powrót (w tym przypadku: uchylenie zagrożenia wykonaniem wydalenia) oznacza, że nałożony w tym samym czasie zakaz wjazdu w rozumieniu art. 3 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE staje się niezgodny z prawem?
  - Czy taki skutek prawny ma miejsce również wtedy, gdy urzędowa decyzja o wydaleniu jest (stała się) ostateczna przed wydaniem decyzji nakazującej powrót?

(¹) Dz.U. 2008, L 348, s. 98

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2019 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-559/19)

(2019/C 348/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że, nie przyjmując środków koniecznych do tego, aby zapobiec pogarszaniu się stanu wód podziemnych w regionie Doñana, nie sporządzając dalszej charakterystyki tych wód, które stwarzają ryzyko, bez równoczesnego ustalenia koniecznych środków, oraz nie włączając do programu środków działania dla planu hydrologicznego dorzecza rzeki Guadalquivir odpowiednich środków podstawowych i dodatkowych, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b) w związku z art. 1 lit. a) i pkt 2.1.2 załącznika V; art. 5 w związku z pkt 2.2 załącznika II; oraz art. 11 ust. 1 i 3 lit. a), c) i e) oraz ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (¹);
- stwierdzenie, że, nie przyjmując środków koniecznych do tego, aby uniknąć pogorszenia się siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których wyznaczono rozpatrywane w niniejszym przypadku obszary (ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana Północ i Zachód oraz ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero i Montes de Moguer), Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (²);
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) *Uchybienie zobowiązaniom ustanowionym w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/60/WE w związku z art. 1 lit. a) i pkt 2.1.2 załącznika V tej dyrektywy*

W art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/60/WE nałożono na państwa członkowskie obowiązek zapobiegania pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych. Przepis ten należy czytać łącznie z art. 1 lit. a) tej dyrektywy, w którym szczegółowo przedstawiono cele środowiskowe, które państwa członkowskie winny osiągnąć w odniesieniu do wód podziemnych, i z pkt 2.1.2. jej załącznika V, w którym określony został dobry stan ilościowy wód podziemnych. Zdaniem Komisji Królestwo Hiszpanii nie przyjęło środków koniecznych do tego, aby zapobiec pogarszaniu się, ze względu na nadmierną eksploatację, wód podziemnych regionu Doñana. Z tego powodu instytucja ta doszła do wniosku, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b) w związku z art. 1 lit. a) i pkt 2.1.2 załącznika V tej dyrektywy.

- 2) *Uchybienie zobowiązaniom ustanowionym w art. 5 dyrektywy 2000/60/WE w związku z pkt 2.2 załącznika II tej dyrektywy*

W art. 5 dyrektywy 2000/60/WE ustanowiona została procedura do przeprowadzenia celem określenia obszarów dorzeczy, w ramach której należy każdorazowo przeprowadzać analizę cech charakterystycznych danego obszaru, przegląd wpływu działalności człowieka na środowisko i analizę ekonomiczną korzystania z wód. Jeśli po przeprowadzeniu początkowej analizy cech charakterystycznych zostanie stwierdzone, że dane wody stwarzają ryzyko, państwa członkowskie winny, zgodnie z pkt 2.2. załącznika II do tej dyrektywy, sporządzić dla nich charakterystykę dodatkową. Zdaniem Komisji Królestwo Hiszpanii nie zastosowało prawidłowo art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE w związku z pkt 2.2 załącznika II do tej dyrektywy ze względu na to, że nie sporządziło charakterystyki dodatkowej stwarzających ryzyko wód podziemnych regionu Doñana, bez równoczesnego ustalenia koniecznych środków. Z tego powodu instytucja ta doszła do wniosku, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 5 dyrektywy 2000/60/WE w związku z pkt 2.2 załącznika II tej dyrektywy.

- 3) *Uchybienie zobowiązaniom ustanowionym w art. 11 ust. 1 i 3 lit. a), c) i e) oraz ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE*

Zgodnie z przepisem zawartym w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie „zapewnia[ją] ustalenie programu środków, dla wszystkich obszarów dorzeczy lub częściach międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium, uwzględniając wyniki analiz wymaganych na mocy art. 5, dla osiągnięcia celów ustalonych na mocy art. 4”. W art. 11 ust. 3 lit. a), c) i e) wyjaśniono, jakiego rodzaju szczegółowe środki należy zawrzeć w programie środków działania. W ust. 4 tego samego przepisu mowa jest o środkach dodatkowych, opracowywanych i wdrażanych w uzupełnieniu do środków podstawowych. Zdaniem Komisji Królestwo Hiszpanii nie włączyło do programu środków działania dla planu hydrologicznego dorzecza rzeki Guadalquivir odpowiednich środków podstawowych i dodatkowych, efektem czego uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 11 ust. 1 i 3 lit. a), c) i e) oraz ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE.

- 4) *Uchybienie zobowiązaniom ustanowionym w art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w związku z art. 7 tej dyrektywy*

W art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG ustanowiony został, zgodnie z zasadą zapobiegania, ogólny obowiązek ochrony, w myśl którego należy unikać jakiegokolwiek pogarszania się siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których został wyznaczony dany obszar, a także niepokojenia tych gatunków, jeśli może ono mieć znaczenie dla realizacji celów tej dyrektywy. Zgodnie z art. 7 tej dyrektywy ten obowiązek obejmuje obszary zakwalifikowane jako obszar specjalnej ochrony (OSO) ptaków na mocy dyrektywy Rady 79/409/EWG [z dnia 2 kwietnia 1979 r.] w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽¹⁾. Zdaniem Komisji Królestwo Hiszpanii, nie przyjmując środków odpowiednich do tego, aby uniknąć pogorszenia się siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których wyznaczono obszary ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana Północ i Zachód oraz ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero i Montes de Moguer, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w związku z art. 7 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 327, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. 1992, L 206, s. 7

⁽³⁾ Dz.U. 1979, L 103, s. 1